

Изъ-природата

Нашето поточе

Сребристо — півесто поточе
Пле и извила,
Тече мина, вечно буди,
Всичко осеменя!

Твоя степенция првието
Се съ вълнати тели,
Тамъ се плви и на врилея
Иворици дъснаи,

Трещ се тбе вриј скалата,
Пле и извила,
Тамъ забълби и се шумно
Въ камънка скрива.

А моце звездан и месецъ,
Щомъ го видятъ тропишатъ
И засвино го погледжатъ
И за него шепнатъ,

Извира „сребристого поточе“
... Извира то, клоко-

че и джватуши отначало въ горетъ подъ зелениятъ влоно на дърветъ и храсти, провиря се презъ трема и цага... Избува се възгвиста лещица, а следъ това — ето го какъ съвѣто съ сребрици струи тича и блга къкъ широнитъ и зелени извици...

Презъ гористото лѣто нашето поточе наеизвава — трещ, тамо една клокоче, провиря се между камъци и пѣсѣкътъ и сквешъ ще замре негова сладка гласъ.

Но елате го вникте на продѣтъ!
Гледатъ и не можещъ да го позвиеши!
Това ли е нашето поточе? Погледнете, какъ широко се разляло по диватитъ, идето току що се е стопилъ сѣбга! Поточе! — не, то е ставило цѣла рѣчка. Да, рѣчка — не малка, а широка и шумлива рѣка!

Но не за дълго време удува игрилото поточе! Не дѣла, да, а следъ това — погледнешъ — събрало се въ своето коритце и сладко, сладко клокочи и тѣ, като че днѣ вѣтка е било отавана.

Обичаме ние да играемъ край нашето поточе!

Ето на, прегредала му лѣтъ съ напъзни и пѣсѣкъ, правимъ си воденички и телпачици, а ковето следъ дъждъ придойде повече вода, пушаме лодички и аероходчета.

Когато играемъ край поточето, ние наблюдаваме околната природа и забеляваме много, много интересни вещи. Забеляваме се съ живота на животнитъ, които живѣятъ въ него и край него и растенията, които растатъ тамъ.

Видиме вралливата водна мишка, жаби, дъждовника и много насекоме. Видиме якчестъ вѣрба, стройни тополии и много трева

и цаѣта. Тамъ е и първата стърчинолашка, що превзрѣва отъ клоче на клоче.

И дълго си споминие съ радостъ за нашето поточе, за веселитъ детски игри и асичко, що сме видѣли и наблюдавали край него.

По Евгений Шелеръ

Скъбино

Дѣла, омишто една видя рѣчка до вѣсно планиско поточе, които тъй много ги има въ нашето крѣваво отечество.

Вестникъ „Поточе“ ще излиза редовно два пѣти въ месеца — на 1 и 15-и число. Започва отъ 15 ноември 1927 г. и ще свърши на 15 В. 1928 год. предъ празника на Св. Св. Кирилъ и Методий. Ще излиза презъ първата година асичко 12 броя.

Абонаментътъ на вестника е 30 лв. напълно предплатенъ. Ще се продава и по единично — броятъ 3 лв. Настоятелъ може да бжде всѣки, който запише 5 и повече абснта. На тѣлъ се прави отстъпка 20%, т. е. изплащатъ абонамента по 24 лв., а брое по 2,20 лв. Всичко съ вѣз. праща на адресъ: книгоиздателство Ив. Кюмуджиски — за в. „Поточе“, София, ул. Царь Самуилъ, № 50.

Сто годишнината отъ рождението на Дѣдо Петко Рачевъ Славейковъ ще се отпразнува най-тържественно изъ цѣла България на 30 ноември т. г. А на 4 декември т. г. ще се устрои специално чествуване въ гр. ще се осветятъ и паметникитъ — бостове на Дѣдо Славейкова въ гр. Тръвна и София.

Привеждаме нещитъ малки читатели да взематъ живо участие въ тѣзъ празненства.

На друго мѣсто въ вестника (на II стр.) даваме специална статия за сѣбга Дѣдо, порицатъ му; стихотворения отъ него и снимка на ижштата, дето се е родилъ.

Културен театъръ. На 6 ноември т. г. въ София въ салона на д-рво „Славянска беседа“ се отвори новия културен театъръ за деца. Представени се „Главно и парската дѣщеря“ — драматична приказка въ шестъ картини отъ Стеф. Л. Костовъ. Артиститъ, които играятъ въ тоя театъръ, не съ млади, а направени отъ кулки.

Съставия и вестникъ за децо. Въ София излизатъ 3 детски списания: „Сѣвтулка“ (то излиза вѣзе 23 години), „Детска радостъ“ (излиза 13 години) и „Младешко четиво“ (излиза 5 години). Вестникетъ: „Събвѣстѣ“ (приложение на „Сѣвтулка“), „Събвѣстѣ“ (сѣщо приложение на „Детска радостъ“), „Спиритомразелъ“ (издава се въ с. О. Грещице, Търновско), „Въздрѣжители“ (издава се въ с. Вълъжричелъ, съвѣтъ въ гр. Търново) и нашия вестникъ „Поточе“.

Игра и забава

РЕБУСЪ

МОДЕЛИРАНЕ

Гатавка

Денемъ е на пѣти, А съсь мене ходи
Нощемъ въвъ къща, Катъ арапче, сѣщо.
Шо е то?

Изъ Живота и Науката

Колко вида животни има въ цѣлъ свѣтъ

До сѣга сѣ познати асичко около 400,000 вида животни, отъ които 280,000 вида насекоме, 13,000 вида птици, 12,000 вида риби, 8,300 вида змии, 50,000 вида мекотели (наид, охлони и други).

Паяднината на кръстоносния павѣсъ се състои отъ 600 отдѣлни нишки.

На една пѣла сѣ нужди 14 дни, за да събере 1 грамъ медъ.

Задача: За колко дни ще събере 1 килограмъ медъ?

Сърдцето бие въ една минута 70 пѣти.

Задача: Колко пѣти ще бие за една нощъ, за едно денонощие, за една година. Преметнете колко пѣти и било до сѣга вашето сърце.

Злато въ България е получено презъ 1923 год. само 825 грама. За да се получи толкова малко злато, промити сѣ 290 тона (290000 кг.) пѣсѣкъ. Премиването става въ Кюстендилско и, най-много, въ Чирпанско.

Задача

Единадесетъ коня. Единъ чифликчия имал десетъ алевти коня. Държалъ ги въ единъ обора. И да не се ритатъ, превзградилъ ги съ единадесетъ дѣски.

Чифликчията купилъ още единъ конь. Иска да го остави въ сѣщия обора, но така че да не се вземе другъ дѣска, да бждатъ превзградени съ единадесетъ дѣски.

Тако сѣ били разположени десетѣтъ коня. Какъ ще бждатъ разположени единадесетѣтъ?

Редакторъ: Тръвна: Славейковъ, Пис. Научно-изд. Б. Издателствъ: В. Младковъ.

Печатница „Бр. Младковска“, ул. № 6, Вѣзевъ, 13